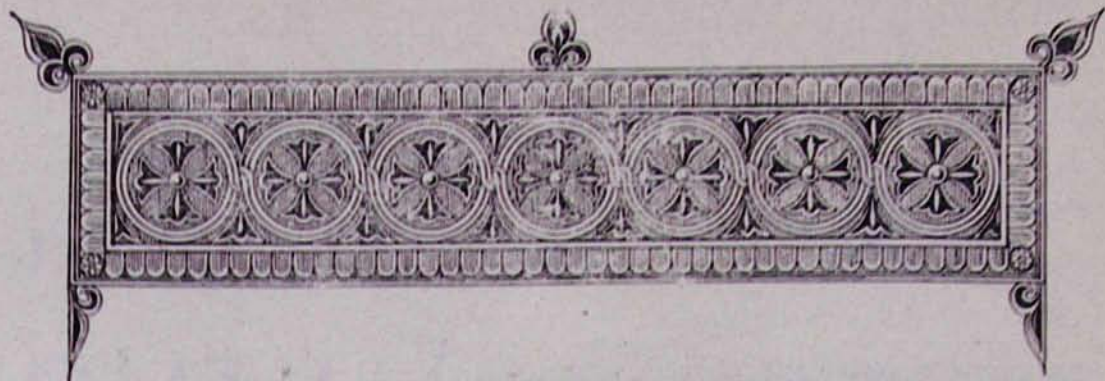

ԳՐԻԳՈՐԻԱ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԲՈՒՆԻԱԹՅԱՆ

ԱՄԱՆՈՐՅԱ ՔԱՐՈՉ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
(1 հունվարի 1980 թ.)

«Նոր խորանիդ Արեգական Արդարությանն նոր օրհնությունն տալու և անդադար բարեբանեցուք»:

«Արդարության Արեգակիդ Նոր խորանին նոր օրհնությունն տալու և անդադար բարեբանեցուք»:

Ընդհանրապես Հայրապետ Հայոց,

Սիրելի հավատացյալ ժողովուրդ,

Այս պահին, երբ արդեն թևակոխել ենք 1980 թվականի նոր տարին, և մենք բոլորս համակված ենք դեպի նորը ձգտելու, վերանորոգվելու տենչով, իբրև քրիստոնյաներ, մեր մտքի հալացքները ուղղվում են դեպի քրիստոնեական մտածելակերպի ակունքները՝ փնտրելու և գտնելու համար այնտեղ գաղափարներ, որոնք իրական արժեք ներկայացնեն և կարողանային մեզ ներշնչել ու վերանորոգել մեր ուժերը: Իբրև հայ քրիստոնյաներ այդ անելու համար մենք շատ հեռուները դիմելու անհրաժեշտությունը չունենք: Մեր քրիստոնեական մտածելակերպը, արտահայտված մեր բազմադարյան ազգային գրականության մեջ, այնքան հարուստ է, որ լիովին կարող ենք բավարարվել դրանով: Հենց մեր այսօրվա բնարանը կարող է այդ վկայել:

Քրիստոսի իրողությունը կատարելապես խտացված է այնտեղ: Մի հանգամանք, որը ցույց է տալիս, թե մեր մեկնիչներն արդեն 5—8-րդ դարերում ինչպիսի խորությամբ էին ըմբռնում Ս. Գիրքը:

Ծարականի սրտաբուխ այդ տողի մեջ

Քրիստոս անվանված է Արդարության Արեգակ, իսկ նրա Ավետարանը՝ մարդկությանը բերած նոր ուսմունքը՝ Նոր խորան, որին արժանի է, որ մենք, կրկին Ծննդյամբ նորոգված մարդիկս, նոր օրհնությունն տալու մեր սրտերի բովանդակ անկեղծությամբ:

Իրավամբ, պայմանականորեն Նոր տարի դիտված ժամանակահատվածը այն պահն է մեր կյանքում, երբ ամեն մարդ անդրադառնում է ժամանակի խորհրդին և Շիջ անում վերագտնելու նրա արժեքը: Նախ ետադարձ ակնարկով քննում և վերլուծում է իր ապրած վերջին տարին՝ աշխատելով հանրագումարի բերել իր մտածումները, իր գործերը և տեսնել ստացված արդյունքը: Այդ անելուց հետո նա կազմում է նոր ծրագրեր՝ դրանք եկող տարում իրագործելու առաջադրանքով: Ամբողջ այս գործողության հատկանշական կողմը մարդու՝ դեպի նորը, դեպի դրականը, դեպի արդյունավետը ձգտելու մղումն է:

Փառեզի պես հնչող շարականի վերոհիշյալ տողերի մեջ արտացոլվում է այդ ձգտումը:

Իրականացնելու համար թե՛ մեր, թե՛ ուրիշների այդ բարի ձգտումները, մենք, իբրև քրիստոնյաներ, կարող ենք միմյանց հանձնարարել Ավետարանը՝ խորապես համոզված, որ Այն իր մեջ պարունակում է մի ուժ, որը կարող է էապես փոխել մարդուն: Այդ տեղի ունենալու դեպքում

համոզված ենք, որ մարդկությանը հուզող շատ հարցեր դրական լուծում կգտան:

Այդ ցանկալի պահը, սակայն, հետո է այժմ, իսկ մենք շարունակում ենք ապրել աշխարհա աշխարհի իրականության պայմաններում: Մեր պարտականությունը մնում է սակայն Ավետարանի պատվիրանների կենսագործման հետապնդումը: Մանավանդ, նոր տարվա սեմին այդ զգացումն ավելի շեշտված պետք է լինի մեր մեջ:

Իբրև հայ քրիստոնյաներ երբ փորձում ենք մտածել ընդհանրապես ժամանակի մասին, ապրված ժամանակի ու նրա պարտականության մասին, պարտավոր ենք անդրադառնալ նաև մեր ազգային-եկեղեցական կյանքին: Այն, իբրև փորձառություն, հաճախ դառն է եղել անցյալում, որի ոգեկոչումն այսօր էլ տխրությամբ և ցավով է համակում մեր հոգիները: Յուրաքանչյուր հայի հարատև աղոթքն է և պայքարը, որպեսզի չկրկնվեն այնևս այդպիսի դառն պահեր մեր ժողովրդի կյանքում:

Իսկ ամեն անգամ, երբ, հայացք նետելով մեր ետև, տեսնում ենք այնտեղ առաջընթացի, հաջողությունների իրագործումների, մենք զոհ արտերով խանդավառվում և լցվում ենք գործելու նոր եռանդով:

Ահա այդպիսի զգացումով համակված, բոլոր հայերս այս պահին դիմավորում ենք նոր ժամանակահատվածը, ուր թևակոխում ենք արդեն, այդ զգացումով, որովհետև ինչպես հայրենիքը, այնպես էլ սփյուռքաբնակ մեր ժողովուրդը ունեցան խաղաղության և շինարար աշխատանքի մեկ տարի ևս: «Մաղաղություն» բառը այստեղ կարելի է ընկալել որոշ վերապահումով, որովհետև Լիբանանի մեր ազգակիցները անցնող տարում ևս ստացան ծանր հարվածներ:

Աղոթենք, որ ցանկալի խաղաղությունը տևական դառնա Լիբանանում և ամբողջ աշխարհում:

Քիչ հետո կկատարվի Հայրապետական մաղթանք: Դա մասնավոր արարողություն է, որով խնդրում ենք Աստծուն, որպեսզի նա զորավիգ լինի հայ ժողովրդին, Հայ Եկեղեցուն և Լուսավորչի Գահին և Իր պահպան Աջը անպակաս անի մեր բոլորի վրայից: Ամեն նոր տարի մենք սկսում ենք համամասն աղոթքով: Դա նշանակում է նաև՝ հայցել, որ Քրիստոսի Ավետարանի լույսը մեզ բոլորիս ուղեցույց հանդիսանա ամբողջ տարվա ընթացքին:

Արդարև, Ավետարանի մշտանորոգ շունչը մենք զգում ենք ոչ միայն տարեմուտի խորհրդավոր այս պահին, այլև տևապես՝ գալիք օրերի ընթացքին: Մնայուն կերպով

է, որ մենք Ավետարանով՝ նորոգված, պատրաստ պիտի լինենք դիմավորելու գալիք օրերը՝ ակնկալելով, որ նրանք մեր բարի ծրագրերի կատարումը հանդիսանան:

Այս գիտակցությամբ զորացած, մենք ճանապարհում ենք ավարտված՝ 1979 թ. և դիմավորում գալիք՝ 1980 թվականը, այն հույսով, որ նա ևս պիտի լինի մեզ համար հառաջդիմության և շինարար աշխատանքի տարի: Իսկ յուրաքանչյուր տարին, որ անցնում է շինարար աշխատանքով խաղաղության պայմաններում, հայ ժողովրդի համար ամրապնդման, ինքնահաստատման տարի է:

Այս առթիվ բոլորիս սրբազան պարտականությունն է նաև՝ շնորհավորել Հայոց Հայրապետի Նոր տարին և ցանկանալ Նորին Սրբությանը երկար կյանք և առողջություն:

Վեհափառ Տեր, Լուսավորչից մինչև Ձերդ Սրբությունը Հայ Եկեղեցին ընդհատում չապրած մի իրողություն է: Բոլորս էլ բավարար չափով գիտենք այդ փառավոր պատմությունը: Մեր սուրբ Եկեղեցին՝ մոտ 1700 տարիների ընթացքում արձանագրել է թե՛ փառքի, թե՛ տխրության էջեր, ապրել է թե՛ վերելքի, թե՛ անկման շրջաններ: Այսօր, սակայն, պայծառ է նրա հորիզոնը: Ձերդ Վեհափառության գահակալության տարիներին փոխվեց մեր Եկեղեցու կյանքի պատկերը: Ձերդ Սրբության ղեկավարությամբ նա հանգրվան առ հանգրվան շինարար անշեղ վերելք արձանագրեց:

Համայն հայ ժողովուրդը իմ բերանով այս պահին երկար կյանք է մաղթում Ձերդ Սրբությանը:

Թող Տերը Ձեզ զորավիգ մնա, և Դուք կարողանաք կյանքի կոչել Ձեր բոլոր նոր ծրագրերը:

Վեհափառ Տեր, թույլ տվեք, հանուն Մայր Աթոռի միաբանության և այստեղ ներկա ժողովրդի, շնորհավորել Ձերդ Սրբության Նոր տարին և մաղթել երկար տարիների երջանիկ գահակալություն:

Թող Տերը օրհնի 1980 թվականը, որպեսզի այն դառնա համայն մարդկության և մեր ժողովրդի համար խաղաղության, շինարար իրագործումների և երջանկության տարի:

Թող անասան մնա լուսավորչանորոգ Հայ Եկեղեցին և Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածինը:

Թող Է՛լ ավելի ծաղկի, շենանա և բարգավաճի մեր մայր հայրենիքը:

Շնորհավոր Նոր տարի:

Բարի տարի: